

**NEZAKONIT PRESTANAK RADNOG ODNOSA ZAPOSLENOG ZBOG KRIVIČNOG DELA
KOJE NIJE UČINJENO NA RADU ILI U VEZI SA RADOM I NAKNADA ŠTETE****Zakon o radu****član 179 stav 1 tačka 4) i član 191**

Umanjenje odgovornosti poslodavca zbog krivice zaposlenog

Sentenca:

Šteta koju neko pretrpi može biti posledica ne samo tuđeg, nego i vlastitog ponašanja, u slučaju kada oštećeni svojim postupcima omogući drugome da mu štetu prouzrokuje ili doprinese da bude veća nego što bi inače bila, shodno članu 192. Zakona o obligacionim odnosima. Krivica oštećenog, u smislu građanskopravne odgovornosti, može biti razlog za isključenje ili umanjenje odgovornosti počinioca štete, u zavisnosti od udela jedne i druge strane u prouzrokovanju štete, jer šteta može nastati i radnjom koja nije krivično delo.

Iz obrazloženja:

"Za odlučivanje o pravu na naknadu štete zbog nezakonitog otkaza od značaja su okolnosti i činjenice u pogledu razloga zbog kojih je došlo do prestanka radnog odnosa, kao i razloga zbog kojih je utvrđena njegova nezakonitost, jer odsustvo uslova koji se tiče uzročne veze između štetne radnje - nezakonitog otkaza, i štete, zbog okolnosti koja tu vezu prekida, utiču na građanskopravnu odgovornost i ostvarivanja prava na naknadu.

Šteta koju neko pretrpi može biti posledica ne samo tuđeg, nego i vlastitog ponašanja, u slučaju kad oštećeni svojim postupcima omogući drugome da mu štetu prouzrokuje ili doprinese da bude veća nego što bi inače bila, shodno članu 192. Zakona o obligacionim odnosima (dalje: ZOO). Krivica oštećenog, u smislu građanskopravne odgovornosti, može biti razlog za isključenje ili umanjenje odgovornosti počinioca štete, u zavisnosti od udela jedne i druge strane u prouzrokovanju štete, jer šteta može nastati i radnjom koja nije krivično delo.

Stoga, stanovište prvostepenog suda da, time što tužiocu radni odnos nije ni prestao zbog povrede radne obaveze ili usled akta nediscipline, već iz razloga propisanih u članu 179. stav 1. tačka 4) Zakona o radu, te da nije dokazano da je tužilac učinio krivično delo na radu ili u vezi sa radom, iz kojih razloga nalazi da tužbeni zahtev nije osnovan, za sada se ne može prihvatiti.

Imajući u vidu iznete primedbe, potrebno je da prvostepeni sud, shodno čl. 220. i 221. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), odluči o svim predlozima za izvođenje dokaza, a zatim, ocenom dokaza i na osnovu rezultata celokupnog postupka, shodno čl.

8. i 223. ZPP, utvrdi osnov i uslove odgovornosti poslodavca za nastalu štetu i, s tim u vezi, da li postoje okolnosti koje prekidaju uzročno-posledičnu vezu između nezakonitog akta o prestanku radnog odnosa i štete, te da li je tužilac savesno postupao ili je svojom radnjom ili propuštanjem stvorio uslove za nastanak štete, pa će, pravilnom primenom materijalnog prava, ceniti da li je poslodavac odgovoran da tužiocu naknadi štetu, ili su se stekli uslovi za primenu člana 192. ZOO, odnosno uslovi za isključenje odgovornosti, dajući razloge za svoj zaključak o osnovanosti tužbenog zahteva."

(Rešenje Apelacionog suda u Nišu, Gž. 1812/2011 od 16.9.2011. godine)

